

TREURE'N L'ENTRELLAT

Hi ha una coneguda expressió que diu: «L'home és l'únic animal que ensopega dues vegades en la mateixa pedra». Ací dalt devem ésser més homes que ningú, perquè ja fa dotze anys ensopeguem amb el mateix. L'aforisme es queda curt a zona Primavera.

Sembla ser que l'Anuari no és el lloc ideal per dir segons què, però sí, ha de ser un reflex clar de tot el succeït durant l'any.

Podríem començar dient: Primavera, el nostre racó de món, és petit i modest, és dolç, d'arbres frondosos, la frescor de la matinada i el cant dels ocells... però ressonaria a fals. Cal parlar de l'aigua, problema ple de nebuloses; cal parlar de la llum, problema ple de foscor; cal parlar dels senyals de tràfec, problema ple d'inseguretat; cal parlar de la nostra integració al poble, problema ple de distanciament; cal parlar dels accesos a casa nostra, problema ple... de bonys.

Cal que en parlem, però no ho farem. Més que parlar-ne el que cal és solucionar-ho. Es massa senzill establir el diagnòstic d'errors passats. Ara ja hem de proposar, i fer complir, solucions i normes d'actuació pel present i el futur. Volem refusar, oblidar no, tots els entrebancs anteriors i començar a caminar amb pas ferm, per obtenir tot el precís per la nostra tranquil·litat. Sempre hem treballat lentament i amb obstacles, però intensament, sense decaure. El temps, que tot ho garbella, serà el jutge dels nostres propòsits per l'any vinent.

No som tan il·lusos de pensar que, per llegir algú aquestes quatre ratlles, en treure'm l'entrellat. Quan discutim (encara!) amb els responsables dels nostres maldecaps, dona l'impressió d'un canvi, d'endolcir la seva imatge, més que atènyer-se, de veritat, a les seves obligacions, per endolcir-la. L'home de Primavera és una mena de bestia rara, quan l'ataquen es defensa aferrissadament, amb tenacitat, amb tossuderia, però, quan li donen el que és seu (més tampoc), és un ésser extremadament pacífic i capaç d'integrar-se dins de la col·lectivitat, de la qual no tenim cap interès d'automarginar-nos. Nosaltres no volem canviar la nostra imatge, no ens cal, volem seguir essent durs, però lleials, amb la veritat i la raó a flor de llavis, respectant però essent respectats.

També tenim notícies positives. Els noms dels carrers ja són col·locats: Guatlla, Rossinyol, Oriol, Picaflor, Alosa, etc., són els noms triats, tots presidits pel carrer dels Ocells. El carter ja puja tot sovint per deixar-nos notícies dels amics i familiars. El butlletí «L'Ocell de Paper» ja compta amb quatre números. Però, per sobre de tot, el nostre somni, és el Local Social: hem fet neteja de la parcel·la, hem gastat diners per fer un mur de contenció i seguim treballant per aconseguir ben aviat l'objectiu final. Cada dia hi ha més gent que vol venir a viure ací dalt i aquest lloc de reunió és imprescindible per la comunitat.

Tan sols ens resta felicitar al poble i felicitar-nos per la nostra Festa Major.

PRIMAVERA